

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- de door rekwiranten in eerste instantie in het kader van zaak T-580/16 geformuleerde vorderingen toewijzen;
- de verwerende partij verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten zijn van mening dat het bestreden arrest op verschillende punten op een onjuiste rechtsopvatting en een onjuiste opvatting van de feiten berust.

De onjuiste rechtsopvatting en de onjuiste opvatting van de feiten door het Gerecht blijken uit het feit dat het geen autonome en uniforme uitlegging heeft gegeven aan het begrip schoolkosten binnen de rechtsorde van de Unie, maar dit begrip afhankelijk heeft gesteld van de vraag hoe het in de verschillende onderwijsinstellingen van het land van de woonplaats van een ambtenaar wordt gehanteerd, zonder rekening te houden met de aard van de kosten en het belang van de kinderen.

Volgens de rechtspraak van het Hof vereist zowel de uniforme toepassing van het Unierecht als het gelijkheidsbeginsel dat de bewoordingen van een bepaling van Unierecht die voor de betekenis en de draagwijdte ervan niet uitdrukkelijk naar het recht van de lidstaten verwijst, normaliter in de gehele Europese Unie autonoom en uniform worden uitgelegd, rekening houdend met de context van de bepaling en het doel van de betrokken regeling (arrest van 15 oktober 2015, *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692).

Bovendien is de vaststelling van het Gerecht in punt 47 van het bestreden arrest incoherent en in strijd met de rechtspraak inzake de samenhang tussen de voorafgaande administratieve klacht en het beroep.

Voorts heeft het Gerecht niet voldaan aan zijn motiveringsplicht, door geen uitspraak te doen over de schending van het beginsel van gelijke behandeling en van artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, ofschoon daarop een beroep was gedaan.

Door de drie afzonderlijke grieven van rekwiranten te summier te onderzoeken, is het Gerecht tot vaststellingen gekomen die noch rechtens noch feitelijk gerechtvaardigd zijn.

Hogere voorziening ingesteld op 17 juli 2017 door Enercon GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 3 mei 2017 in zaak T-36/16, Enercon / EUIPO

(Zaak C-433/17 P)

(2017/C 412/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Enercon GmbH (vertegenwoordigers: R. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf QC)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Gamesa Eólica, SL

Conclusies

- het arrest van het Gerecht in zaak T-36/16 vernietigen;
- het arrest van het Gerecht in zaak T-245/12 vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het EUIPO en dit gelasten de beslissing van de eerste kamer van beroep in zaak R 260/2011-1 te aanvaarden en de vordering van Gamesa tot doorhaling van de litigieuze inschrijving af te wijzen;
- verweerder in eerste aanleg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt op de volgende gronden dat het bestreden arrest in zaak T-36/16 inbreuk maakt op artikel 7, lid 1, onder b), en/of artikel 52, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad ⁽¹⁾ en dat er onregelmatigheden waren in de procedure voor het Gerecht:

1. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de inschrijving van het litigieuze merk in strijd met artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 niet het vereiste inherente onderscheidende vermogen heeft om te worden ingeschreven. Daarmee heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.
2. De eerste onjuiste rechtsopvatting bestond erin dat de aanduiding van het merk als kleurmerk op het formulier voor de aanvraag tot inschrijving als bepalend werd beschouwd voor de juridische aard van het merk, waardoor afbreuk werd gedaan aan de beoordeling van het inherente onderscheidende vermogen ervan. Het Gerecht had moeten oordelen dat de aanduiding van het merk als kleurmerk op het aanvraagformulier hoofdzakelijk gebeurt voor een vlotte administratie bij het EUIPO en niet om juridische redenen. Bijgevolg had het Gerecht rekening moeten houden niet alleen met de aanduiding van het merk op het formulier, maar met de volledige inhoud van het aanvraagformulier, met name met de voorstelling van het met het formulier aangevraagde merk, om de aard van het merk waarvan om inschrijving wordt verzocht, te bepalen. De voorstelling van het merk op het aanvraagformulier toont een beeldmerk met de aldaar getoonde bijzondere kenmerken.
3. Het Gerecht had ook rekening moeten houden met de vorm van het merk zoals dit is ingeschreven, en in het bijzonder zoals dit is aangeduid in het door het EUIPO bij de inschrijving van het merk verstrekte inschrijvingsbewijs. Het inschrijvingsbewijs is het referentiedocument dat de vorm van het merk aanduidt zoals het is ingeschreven en het had door het Gerecht moeten worden behandeld als bepalend voor de vaststelling van de aard van het ingeschreven merk. De inhoud van het inschrijvingsbewijs maakt, bij een juist begrip ervan, duidelijk dat het merk is ingeschreven als beeldmerk met de vorm die blijkt uit de voorstelling die is ingediend met het aanvraagformulier. Door dit niet te doen heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.
4. De tweede onjuiste rechtsopvatting en de onregelmatigheid in de procedure bestonden erin dat werd geweigerd om de informatie in ontvangst te nemen die noodzakelijk is voor een goed begrip van de inhoud van het inschrijvingsbewijs voor het litigieuze merk. Dat document is bekendmaking ST.60 van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (Wipo), waarin de betekenis is uiteengezet van de INID-codes (Internationally agreed Numbers for the Identification of (bibliographic) Data) die algemeen worden gebruikt in door bureaus voor intellectuele eigendom, waaronder het EUIPO, afgegeven inschrijvingsbewijzen, om de aard en de betekenis van de vermeldingen daarin te bepalen. De betekenis van de INID-codes kan alleen worden bepaald op basis van bekendmaking ST.60 of een gelijkwaardige referentiebron en de inhoud van inschrijvingsbewijzen kan alleen worden bepaald op basis van de betekenis van de INID-codes daarin. Het Gerecht heeft de bron van dergelijke informatie ten onrechte als bewijs behandeld en bijgevolg ten onrechte geweigerd het document of de gegevens erin in ontvangst te nemen, terwijl het in feite gaat om een juridische tekst die gelijkstaat met een woordenboek. Indien het Gerecht rekening had gehouden met de hem aangereikte uitleggingsinstrumenten, dan had het geoordeeld dat het inschrijvingsbewijs een beeldmerk betreft dat de voorstelling omvat die is getoond op het aanvraagformulier voor de inschrijving. Ten aanzien van dat merk had de eerste kamer van beroep van het EUIPO terecht geoordeeld dat dit het voor inschrijving vereiste onderscheidende vermogen bezat en het Gerecht had dit dienovereenkomstig moeten vaststellen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB 2009, L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu (Polen) op 22 augustus 2017 — HR

(Zaak C-512/17)

(2017/C 412/22)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HR